ANUL VI. - No. 15
1 Iunie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!„

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VI. — Nr. 15. Cluj, 1 Iunie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Prelaţi de altă dată

In 1884 Papa Leon XIII a adresat enciclica „*Humanum genus*" împotriva Francmasoneriei *„către toţi venerabilii fraţi, Patriarhii, Primaţii, Arhiepiscopii şi Episcopii din lumea catolică aflându-se în graţie şi comuniune cu scaunul apostolic*".

In numărul de 1 Mai al revistei noastre am reprodus lungi fragmente din acel istoric document, isvorît din îngrijorarea părintească de a se denunţa oficial un rău profund primejdios şi a se lua măsuri necesare de stăvilire.

Astăzi aducem la cunoştinţa cititorilor noştri părţi din epistola pastorală a Episcopului *Fr. Nicolae Iosef Camilli*, către clerul şi credincioşii catolici din Moldova, dată în Iaşi la *1 August 1884*, prin care epistolă, însoţind traducerea în româneşte a enciclicei papale, autorul explică, fără diplomaţie, curajos şi luminos, care este ţinta acţiunii masone şi îndeamnă pe cei greşiţi să apuce calea îndreptării. Dupăce expune străduinţele din trecut ale Bisericii catolice de a face să strălucească lumina adevărului, în contra uneltirilor acelora, cari voesc să distrugă credinţa, continuă în următorii termeni:

Pag. 5.—6. „*Şi astăzi Locţiitorul lui Isus Christos, Leon XIII, legiuitul Urmaş al întâiului Papă Sfântul Petru, face să strălucească lumina adevărului şi să s'audă glasul său puternic, pentru a împrăştia întunerecul şi pentru a nimici rătăcirea, ce o sectă, pe cât de nelegiuită pe atât de vicleană, o lăţeşte în lume, spre răul învederat al indivizilor, al familiilor şi al însăşi societăţilor civile, şi dacă ar fi cu putinţă, chiar pentru adevărata nimicire a Bisericii.*

„*Voi aţi înţeles, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, că eu vorbesc despre secta* Francmasonilor. *Aceasta a jurat nimicirea Bisericii lui Isus Christos, şi nici nu mai ascunde acest scop, al său, drăcesc. Atâta ne descopere, şi chiar ne dovedesc învederat, prea înţeleptul Pontifice, care povăţueşte şi cârmueşte astăzi Biserica, Papa Leon XIII, în Enciclica sa* Humanum genus *îndreptată de dânsul tuturor Episcopilor din lumea catolică, şi care astăzi v'o împărtăşesc vouă tuturora, cari sunteţi încredinţaţi grijilor mele pastorale.*

„Că într'adevăr Papa a atins *rana cangrenoasă ce chinueşte societatea modernă, ne încredinţează strigătul de durere şi de răzbunare, ce l-a scos în luna lui Maiu din anul acesta, secta francmasonică, prin gura Marelui Orient din Roma, împotriva acestei învăţături solemne a Locţiitorului lui Christos, care o osândeşte* [1]*. Şi, dac'ar fi de trebuinţă, strigătul acesta ne-ar încredinţa că Papa a descoperit scopurile uricioase şi într'adevăr diabolice ale nelegiuitei secte.*

„*De aceea înzadar se sileşte astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că Papa a defaimat-o, că nu e adevăr că ea este o societate fără Dumnezeu, duşmană a creştinismului şi într'un chip deosebit, a Bisericii catolice, că nu este adevărat că e vrăjmaşă a ordinei publice, şi resvrătitoare a societăţii civile şi chiar a familiei. Inzadar se sileşte astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că ea este un aşezământ filantropic, umanitar, care îngădueşte toate şi pe toţi, că ea nu caută alta decât cumpănirea datoriilor şi drepturilor obşteşti prin mijlocul egalităţii, fraternităţii şi al libertăţii, că ea nu voeşte alta decât să ajute şi să uşureze nevoile sărmanului popor, scăpându-l de orice tiranie şi superstiţiune, prin mijlocul binefacerii şi al învăţăturii*".

Pag. 7—10. „*Deaceea, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, noi vă împărtăşim astăzi, în mod oficial, Enciclica Humanum genus a Prea Sântului Nostru Părinte Leon XIII, părându-mi numai rău de a nu fi putut face aceasta mai înainte, fiind împedecaţi de S. Vizită Pastorală. Noi dorim ca voi să adânciţi acest document foarte însemnat, în care Papa descopere poporului creştin, şi osândeşte întocmirea şi nelegiuitele tendinţe ale Francmasoneriei şi ale tuturor celorlalte secte, ce-i sunt însoţite, şi care în orice chip sunt părtaşe de scopul ei.*

„*Cuvântul Locţiitorului lui Isus Christos se aude tocmai la vremea cuvenită, Fraţilor şi Fiilor iubiţi, pentru a aduce la băgare de seamă minţile uşoare, pentru a împrăştia amăgirea lor, pentru a feri pe creştini de primejdia de a cădea în laţurile sectelor, şi mai ales pentru a lua înapoi şi pentru a smulge din mânile vrăjmaşilor Sântei noastre religiuni, pe cei ce le sunt părtaşi fără de voie, pe sufletele slabe, ce ei au ştiut şi au putut să amăgească cu meşteşugirile lor cele iscusite. Şi într'adevăr, câţi slabi creştini n'au fost amăgiţi şi înşelaţi de sectari, cari i-au făcut să creadă că în societatea lor filantropică şi patriotică, în loja francmasonică, se adună numai pentru a se înţelege asupra scopurilor omenoase, pentru a se sfătui asupra mijloacelor, ce trebue să se întrebuinţeze spre a se împotrivi obscurantismului şi superstiţiunii?*

„*Insă noi ştim ceeace se înţelege astăzi prin toate acestea, astăzi când au eşit la lumină documente însemnate şi autentice ale sectei. Cuvintele* clerical, ultramontan, obscurantism, superstiţiune, civilizaţiune, progres *ş. c. l., în limba francmasonică şi sectarie nu însemnează alta decât* catolic, urmaş al învăţăturilor Romei Papale, creştinism, religiune dumnezeiască, civilizaţiune păgână, lepădare de Dumnezeu!

[1]) Circulară îndreptată de Marele Orient al Italiei *tuturor marilor puteri ale familiei francmasonice universale*, relativ la ultima Enciclică şi publicată în Maiu 1884. Vezi *Revista della Massoneria italiana*, Organ oficial al Marelui Orient din Roma.

Aşadară cei amăgiţi, cei înşelaţi să deschidă ochii, şi dacă nu voesc ei să creadă lui Leon XIII, să creadă cel puţin sectei însăşi care într'o instrucţiune tainică scrisă în 1819 spunea deschis: „Scopul nostru din urmă este acela al lui Voltaire şi al revoluţiunii franceze: NIMICIREA PENTRU TOTDEAUNA A CATOLICISMULUI, şi chiar a ideii *creştine care, dacă rămâne în picioare pe dărâmăturile Romei, ne-ar fi o piedică.*[2]). *Această instrucţiune tainică din 1819, este întărită de un decret francmasonic hotărît la Paris, în anul 1879, de adunarea obştească a lojelor franceze, la care se aflau la faţă trimişi francmasonici din orice naţiune. Acel decret zice aşa:*

„Trebue să descreştinăm (să nimicim credinţa creştină) *prin toate mijloacele, dar mai cu seamă sugrumând puţin câte puţin catolicismul", fiecare an prin noui legi împotriva clerului. In opt ani, „mulţumită învăţământului laic* (lumesc) *fără Dumnezeu, vom avea o generaţiune atee* (care tăgădueşte Dumnezeirea)[3]) *etc., etc." Cu toate acestea, se potrivesc foarte bine Circularele lojei francmasonice* Universo *din 25 Noemvrie 1883 în care (între altele mărturisiri) se spune, că căderea stăpânirii vremelnice a papilor n'a fost decât un mijloc întrebuinţat pentru a ajunge la scopul nimicirii religiunii creştine. Şi să nu credem că aceasta este o idee arătată de o lojă francmasonică particulară, despre a cărei autoritate ne-am putea îndoi, căci întregul Mare Orient din Roma aprobase deja şi-şi însuşise, cu o scrisoare oficială, din 12 Noemvrie 1883, sus numita circulară a lojei Universo*[4]).

Pag. 9—10. *„Cu drept cuvânt, dară, Prea Sântul Părinte Leon XIII şi-a ridicat glasul său apostolic pentru a denunţa şi osândi o sectă, care după înseşi documentele sale oficiale, nu suflă decât ură împotriva lui Isus-Christos. Papa şi-a făcut fără îndoială datoria sa prin acest act solemn şi doctrinar, îndeplinindu-şi astfel dumnezeiască misiune de Cap al Bisericii şi de Păstor obştesc al Turmei lui Christos. Noi însă, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, trebue să fim foarte recunoscători lui Leon XIII, pentrucă El a descoperit tuturora scopul uricios al sectei francmasonice. Iar nu trebue să ne mărginim numai la simţirea recunoştinţii, ci cu această simţire trebue să împreunăm şi să potrivim faptele noastre, împlinind datoriile ce ne sunt impuse de însăşi Enciclica Prea Sântului Nostru Părinte.*

„Şi înainte de toate, cum am mai spus-o, trebue să pătrundem pentru a ne folosi de învăţăturile ei cele mântuitoare. Papa a răspândit lumina celei mai strălucite învăţături asupra unui mare număr de rătăciri, al căror lăcaş şi unealtă este secta francmasonică. Papa a numit sistema acestei secte cu numele său cel adevărat, chemând-o Naturalismul. *El a dovedit în cultul naturei, scopul sectar, de a face pe Dumnezeu netrebuincios, şi de a depinde pe oameni să trăiască caşi cum n'ar fi Dumnezeu, şi a arătat care sunt urmările punerii în lucrare a acestui nenorocit principiu, în ordinul moral şi religios, ca şi în ordinul politic şi social. Apoi, ca o neapărată urmare a acestui sistem monstruos, Papa a arătat desăvârşita nerânduială şi prăpastia adâncă, în care se aruncă societăţile, precum şi indivizii, ce se lapădă de Evanghelie, şi îndepărtează dela sine ajutorul binefăcător şi trebuincios al Bisericii. In sfârşit Papa a dovedit că leacul, atâtor şi aşa de mari rele, se găsesc numai în întoarcerea adevărată la principiile credinţii, şi în punerea în lucrare a moralei creştine.*

„Insă nu este de ajuns, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, să pătrundem adevărurile cuprinse în Enciclica prea Sântului Nostru Părinte, dar trebue să facem din însăşi aceste adevăruri, un obiceiu statornic şi nevătămat al vieţii noastre.

„Aşadar aceia, cari din nenorocire s'ar fi lăsat a fi înşelaţi de frumoasele făgăduinţi ale acesteia; cari, lăsându-se a fi amăgiţi, ar fi crezut să facă un lucru indiferent, adecă nici bun nici rău, supunându-se la nişte legi, ce le păreau nevătămătoare; nu au decât a recunoaşte fără viclenie, că ei s'au înşelat, făcându-se ajutătorii şi adepţii unei secte, ce caută nimicirea celor mai scumpe lor credinţi. Să se grăbească dar a rupe orice legături făţişe sau ascunse, ce-i ţine uniţi cu secta osândită, şi să se încredinţeze că nu este cu putinţă a rămâne nepăsători în această materie; că nu e cu putinţă a fi catolic şi francmason; că nu e cu putinţă a face parte în acelaş timp din Biserica lui Isus Christos şi din diabolica sectă a acelora ce voesc a o nimici. *Căci, ce împărtăşire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce unire are Christos cu Belial? Sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios? — De aceea nici o privire omenească, nu frica de judecata lumii, nu interesul, nu prieteşugul pot împedeca pe adevăraţii credincioşi de a-şi face datoria, când e vorba de a se desface de un vrăjmaş, ce ameninţă credinţa şi religiunea lor, când e vorba de a opri năvălirea unui păgânism mult mai ruşinos şi mai vinovat decât acela de care ne-a slobozit Evanghelia".*

Opreşte-ţi, onorată faţă bisericească *unită* cu Roma, de unde a pornit lupta oficial declarată contra Francmasoneriei, opreşte-ţi gândul şi mai citeşte odată cu reculegere, scrutându-ţi conştiinţa, ultima frază din acest ultim fragment al epistolei pastorale.

Nu-i aşa că-ţi sfredeleşte sufletul ca o imputare adânc întemeiată? Nu te biciueşte, chemându-te la datoria neglijată, mai ales pe Dta? care te lauzi cu legăturile biseculare cu Roma, către care se îndreaptă toată admiraţia ce se impune oricărui om cult, isvorîtă din prestigiul unui trecut de istorie a civilizaţiei.

Legăturile cu Roma pot desigur constitui un titlu de mândrie; dar mai ales trebue să creeze obligaţia *onest* simţită de a executa cu *onestitate*, adică deplin şi pe faţă în litera şi spiritul lor, conţinutul instrucţiilor venite dela Pontificele Roman, aşa cum dictează datoria de obedienţă către Sfântul Scaun. Exemplul de executare, fără rezerve şi fără reticenţe, adică *onestă*, îl dă *Episcopul Fr. Nicolae Iosef Camilii* în epistola mai sus, fragmentar, citată.

Prilej pentru a-l imita orice preot unit, în frunte bine înţeles cu I. P. S. S. Mitropolitul Blajului, ne aduce din nenorocire vremea tulbure prin care trecem, tulburată tocmai prin efectul uneltirilor Francmasoneriei, astăzi însutit mai puternică decât la 1884.

Aşa fiind, dece tăceţi, înalţi Prelaţi ai Bisericii noastre naţionale, ai Bisericii unite româneşti?

Nu se poate ca lumea cultă a Blajului să nu fie la curent cu enormele progrese de o îngrijorătoare distrugere ce ascunde în sine forţa crescândă a Francmasoneriei oculte, perfide şi vrăjmaşă ireconciliabilă a Credinţei.

Nu se poate presupune să nu fi ajuns în cetatea spirituală a Bla-

---

[2]) cf. *La révolution en face à l'Église* par *CRETINEAU-YOLY.*

[3]) cf. *Le secret de la Franc-Maçonerie* par Mgr. *AMAND JOSEPH FAVA.*

[4]) cf. *La Civiltà Cattolica,* Serie XII, Vol. VI, Quad. 816.

jului cel puţin svonuri, dacă nu cunoştinţe precise, despre lupta de demascare sistematică pe care o duce şi *Infrăţirea Românească* de ani de zile, şi studenţimea bucureşteană prin *Buletinul Anti-judeo-masonic*, contra sectei scelerate, condusă din umbră de Jidani.

Şi dacă curentul din ţara întregită nu conţine germenii unui îndemn pentru conducerea Bisericii unite, de a lua o atitudine combativă; atunci întreb: oare nici lupta aspră şi tradiţională a Romei, culminând cu enciclica *Humanum genus*, nu constitue un caz de conştiinţă pentru cârma confesională a Blajului?

Prelaţii de altădată aveau simţul obedienţii canonice, aveau conştiinţa curată şi curajul de a lupta contra distrugătorilor religiei creştine.

Ce-a rămas din aceste bunuri Prelaţilor de astăzi?

I. C. CĂTUNEANU.

Rezultatul invaziei*)

In urma acestei necontenite invazii jidoveşti, România a ajuns într'o situaţie destul de periculoasă. Numărul de aproape trei milioane Jidani, cari se găsesc acum în ţară, însemnează tot atâţia duşmani ai noştri.

Duşmănia lor ar putea-o vedea şi aceia care astăzi sunt legaţi la ochi, într'un caz de eventual războiu, mai ales din partea Ruşilor. Suferinţa care ne-ar cauza-o bolşevicii ar fi mai mică decât ura răzbunătoare a Jidanilor, care s'ar manifesta prin cele mai groaznice cruzimi şi barbarii, întrate în sângele lor odată cu litera talmudului [1]).

Pe lângă duşmanul extern, am avea unul intern, în număr considerabil; un popor întreg de spioni şi trădători, cari azi ocupă funcţiuni înalte în stat şi în special în armată, unde numărul ofiţerilor Jidani este foarte mare.

Bietul soldat român, care a stat cu pieptul gol, în faţa gloanţelor duşmane, pe Olt, la Mărăşti şi în alte locuri, cum ar lupta acum cu un duşman al neamului în fruntea lui.

Grea situaţie!

Dar nu se termină aici. Inainte de răsboiul extern iată ce se întâmplă în ţară. Citâm din *„Imperativul momentului istoric“* al dlui prof. Univ. *Ion Găvănescu:*

„Iată o localitate Ichlód, pe valea Someşului, între Cluj şi Gherla. Acum 40 de ani se găsea în Ichlod o singură familie de Evrei.

„La 1915 erau 155 Evrei faţă de 1400 Români. Dela 1915 până la 1925, în zece ani populaţia evreiască a crescut aşa de compactă, încât s'a organizat în viaţa socială proprie, cu rabini, cu ateliere de croitorie şi de tâmplărie, cu şcoale de meserii corespunzătoare. Şi natural, cu cârciume — pentru creştini, pentru „goimi“.

„Urmarea politică firească a acestei colonizări sistematice neoprite de nimeni, este că în Ichlod consiliul comunal, e în stăpânirea Evreilor. Iar în capul lui stă, ca notar, un Evreu“ [2]).

Dacă ar fi numai la Ichlod! Am arătat însă, că sunt colţuri întregi de ţară, unde nu mai există dominaţie românească.

Dar oraşele! Chişinău, Iaşi, Botoşani, Cernăuţi, etc. putem zice că sunt româneşti? Nu!

Şcoala, care are menirea să formeze o cultură naţională unitară, este ea românească? Cu durere vom răspunde şi aici că NU. Căutaţi orice statistică doriţi, din Bucovina, Maramureş, Moldova, Basarabia şi veţi vedea că numărul Jidanilor şi al streinilor este cu mult mai mare decât al Românilor.

La Universităţi deasemenea numărul streinilor se urcă la 40 la sută, — studenţii români fiind opriţi dela învăţătură, de sărăcie şi taxele mari pe care nu le pot plăti.

Iată situaţia Universităţii din Iaşi pentru ultimii trei ani [3]).

1925—1926

Facultăţii	Total	Creştini	Jidani	Proporţia Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta de creştini
Drept	1811	1527	284	15,70 %	18
Litere	543	460	83	15,28 „	18
Ştiinţe	975	802	173	17,75 „	21
Medicină	785	496	289	38,09 „	58
Farmacie	514	92	422	82,10 „	458
Total	4628	3377	1251	27,03%	37%

1926—1927

Facultăţii	Total	Creştini	Jidani	Proporţia Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta creştini de
Drept	1907	1598	309	16,20 %	19,33
Litere	623	496	127	20,37 „	25,60
Ştiinţe	1143	978	165	14,44 „	16,87
Medicină	644	346	298	46,27 „	86,12
Farmacie	563	71	492	87,40 „	692,95
Total	4880	3489	1391	28,50%	39,6%

*) Din broşura întitulată *„Invazia Jidovească în România“*, pe care o recomandăm tuturor bunilor Români.

[1]) Vezi: Martiriul Bucovinei Dr. N. Coman.

[2]) In Ardeal şi Bănat sunt în total 1670 notari. — 776 dintre ei sunt Români, iar 894 streini. — N. A.

[3]) După Anuarul Universităţii. In rubrica creştini, intră şi streini creştini.

1927—1298.

Facultăţi	Total	Creştini	Jidani	Proporţia Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta de creştini
Drept	1711	1400	311	18,17 %	22,21
Litere	526	445	81	15,38 „	18,20
Ştiinţe	1350	1114	236	17,47 „	21,18
Medicină	591	324	267	45,17 „	82 40
Farmacie	431	70	361	83,75 „	515,71
Total	4609	3353	1256	27,22 %	37,7 %

Situaţia aceasta nu se găseşte numai la Iaşi. Iată bunăoară la Cernăuţi, în 1928 numai la Facultatea de Drept (licenţă) erau 168 Români şi 254 Jidani fără alţi streini cum ar fi Rutenii.

Nici la Cluj nu este mai bine.

1927—1928 [1]) Univ. din Cluj

Facultăţi	Total	Creştini	Streini	Proporţia streinilor la N-rul total	Prop. streinilor la suta de creştini
Drept	1147	801	346	30,16 %	43,17
Litere	570	420	158	27,33 „	37,61
Ştiinţe	355	291	64	18,02 „	21,99
Medicină	509	390	119	23,37 „	30,51
Farmacie	152	33	119	78,28 „	360,60
Total gen.	2741	1935	806	29,4 %	43,77 %

Cifrele acestea inspiră o legitimă îngrijorare. Mâine, vom fi conduşi numai de streini, deoarece Românii chiar dacă au pregătirea necesară vor rămânea să servească pela Jidani, prin instituţiile şi intreprinderile lor.

Medici, farmacişti ,ingineri, profesori, în curând vor fi numai streini, iar avuţia, sănătatea trecutul şi viitorul nostru va fi în mâinile lor. Rezultatul invaziei îl vedem astăzi ori unde ne aruncăm privirea.

Astăzi, micul purăţ cere să fie scutit de a merge la şcoală Sâmbăta: Jidanii refuză să scrie Sâmbăta; rabinii cer în cor, respectarea Sâmbetei, şi permisiunea de a lucra, de a vinde, de a face comerţ, Dumineca; numărul sinagogelor întrece numărul bisericilor; oraşele noastre se înconjoară în garduri de sârmă; şcolile noastre sunt înstreinate; Biserica zguduită din temelii, se destramă.

Astăzi, Honigman se cheamă Fagure. Bauer îşi zice Ţăranu, Nuhăm Katz, Dobrogeanu; Abramovici — Avram Iancu! Ne fură numele, ne batjocoresc eroii!

In 1900, H. Stewart Chamberlain într'o scrisoare către Români, ne spunea *„băgaţi bine de seamă, că Jidanii să nu ajungă să domine opinia publică prin gazete şi minţile şi inimile prin stăpânirea şcoalei şi a producţiei de librărie“.*

Astăzi presa întreagă aparţine Jidanilor, cari otrăvesc şi omoară zi cu zi sufletul bietului Român care nu ştie pe cine citeşte.

Prin mijlocul ei întreţin la ordinea zilei numai chestiunile care le convin căutând să imprime opiniei publice ideile şi sentimentele lor. Prin presă duc la învrăjbirile dintre popoare căutând să vorbească de rău, să hulească şi să ponegrească pe unele în numele altora. Prin mulţimea revistelor pornografice şi romanelor senzaţionale toate jidoveşti aţâţă sentimentele sensuale ale tinerimei aruncând-o în braţele desfrâului şi a necinstei. Incurajază toate imoralităţile în dauna instituţiei familiei şi a ordinei moral stabilite.

La festivităţi naţionale şi în alte ocaziuni când în pioase aduceri aminte sărbătorim eroicile fapte ale vitejilor străbuni în presa care este streină de durerile şi aspiraţiunile noastre se scriu pagini, cari rămân, vorbind despre trecutul şi Domnii noştri în aşa fel încât nu-i mai cunoaştem.

Ne falşifică istoria, ne falşifică trecutul, ne falşifică Neamul!

Astăzi, trădătorii, urmaşi ai lui Iuda, forme rătăcite ale naturii, aceia cari au alimentat rândul dezertorilor la inamic, al dispăruţilor şi al celor morţi de frică, se lăfăiesc pe perne moi de automobil, prin palate somptuoase câştigate prin mişelii şi în toate locurile de frunte. Piepturile lor cari nu meritau decât plumbul unui glonte, la margine de zid. ...poartă decoraţii. Iar ca o ultimă bătae de joc pentru noi şi bunătatea noastră prostească, în capitala ţării intregite se ridică, ca o veşnică sfidare monumentul eroilor Jidani, morţi pentru intregirea... Patriei.

Astăzi, oraşele noastre — centrele de civilizaţie şi cultură în mijlocul massei mari de ţărani agricultori — cari, ar trebui să fie avantposturile culturii naţionale româneşti, sunt complect înstreinate. Ele se aseamănă cu *„nişte posturi de colonii implântate în massa omogenă a poporului de baştină, spre a-i sparge coheziunea continuităţii etnice, ele au fost dela încenut şi sunt şi azi conştiente de rolul şi situaţiunea lor“*. Intre oraşe şi restul ţării nu găsim cum ar fi firesc acea legătură tainică de unire, primele alimentându-se din rezerva sănătoasă şi românească a satelor.

Jidanii — căci aceştia au ocupat oraşele noastre — s'au interpus între clasa de bază românească şi între clasa conducătoare, nimicind burghezia şi înlocuind-o. In evoluţia unui popor şi pentru existenţa lui aceste clase se impun în mod logic. Instreinarea clasei mijlocii are o dureroasă importanţă prin ruperea legăturii dintre categoriile sociale. Aceasta înseamnă că mâine conducerea ţării va fi streină, jidovească — iar cei conduşi — massa poporului — robi streinului.

Astăzi, economiceşte suntem cu totul robiţi de către Jidani. Finanţa este a lor; industria şi comerţul a lor; populaţia românească nevoiaşă este cumpărată împreună cu întreg avutul, de Jidani.

Ei sunt stăpânii tuturor avuţiilor noastre.

Astăzi, dupăce Românii din toate provinciile, au dus o viaţă milenară de lupte şi suferinţi pentru realizarea îndrăzneţului vis, pentru care nici a gândi nu le era permis altădată şi pentru care au suferit cu toţi închisori, morţi cumplite trageri pe roată, ca Horia şi Cloşca, pentru care s'au jertfit Tudor şi Avram Iancu, ...azi nu mai au loc de veneticii veniţi după războiu aici

[4]) Infrăţirea Românească pentru popor“, an. II. No. 13.

și pleacă în țări streine pentru pâine.

Urmașii lui Dragoș descălecătorul și Moții, se prăpădesc văzând cu ochii, în România, *pentru care nimeni n'a luptat mai mult ca ei.*

Astăzi „codrul frate cu Românul“, tovarășul nostru de existență și de luptă, liman de adăpostire în zile de grea urgie, păstrătorul doinelor și al basmelor noastre scumpe, comoara nepretuită a neamului românesc, își plânge în tăcerea nopților ultimile clipe ale vieții sale. Vâjeie și mugește când luciul nemilos al securei dușmanului se înfige în trupul lui și lacrimi de durere îi udă rădăcinele.

Munții rămân lipsiți de îmbrăcămintea lor naturală, și vânturile aspre îi săgetează până în măruntaie. Peste munții și pădurile noastre domnesc ca trei ciocli: *Tischler Mor, Grödel și Anhauch*, iar bieții Români ajunși paznici de noapte și roboți, resemnați în ultima lor durere, își poartă truditele trupuri pe potecile lipsite de umbră cântând:

Munții noștri, de-aur plini,
Noi tot slugi pela streini...

Astăzi, eroii și martirii răsboiului de întregire națională; aceia care au stat la postul lor de onoare cu mânile pe arme, luptând cu un puternic dușman în față, trădarea și debandada în spate, iar moartea fâlfăindu-și aripele deasupra lor, pentru a îndeplini un vis de veacuri — România-Mare — aceia umblă cerșind o bucată de pâine. Orfanii și văduvele ai căror părinți și soți nu s'au mai întors acasă din măcelul botezului de sânge, rămânând să îngrașe cu trupul lor ciuruit de gloanțe pământul strămoșesc, sunt batjocoriți și schingiuiți, priviți cu desgust și scârbă de politicianii jidoviți și Jidanii cărora le întind mâna pentru ajutor. Doar lacrimile mai sunt ale lor, ca să plângă...

Astăzi, suntem aproape pierduți. Acesta este strigătul de alarmă. Dacă Dumnezeu, nu se va îndura spre noi, mâna nevăzută care ne pândește pela spate, nu mai are decât o singură mișcare de făcut: *Să ne împingă în prăpastia, la marginea căreia ne aflăm.*

Și gata!

S'a isprăvit cu poporul românesc pe care conducătorii lui neghiobi, l-au dat pradă desmoșteniților fii ai lui Dumnezeu: *Copiilor trădării.*

ION BANEA
— Iași —

Ce-a fost la Borșa-Maramureș

Dușmanii națiunei române fac revoluție dintr'o adunare doritoare de drepturi.

Toată lumea jidovească și jidovită, nici până azi, nu s'a cores din păcatul său, arătat de Domnul Hristos că „tatăl lor este diavolul, tatăl minciunii care dela început era mincinos“.

Tendințele francmasonice comuniste, din mișcarea populară Borșană sosită la timp, fac revoluție...

In ziua de 1 Maiu a. c. a sosit la mine dl student *Dănilă*, care mi-a cerut tot concursul pe care eu ca preot român, la moment, fără nici o rezervă îi l-am oferit. In ziua de 4 Maiu 1930 cu un convoiu considerabil din *Borșa* — Repedea — Șesul Poenii, am și pornit spre centrul Borșei jidovite. Până în Borșa jidovită, ne-am întărit într'o gloată de *PESTE 10.000 DE ȚĂRANI* și intelectuali. Aici în grădina decedatului Ion Hojda, omorît de Jidani, s'a ținut o conferință prea frumoasă culturală creștină. Românii auzind adevărul înăbușit de decenii de ani, au început a se deștepta din amorțeala evreiască, la cuvintele rostite de dl Dănilă. Populația română s'a deșteptat. După el a vorbit preotul ortodox dl. *Ion Dumitrescu*, apoi eu.

In cuvântarea mea am arătat lupta Sfântului Gheorghe cu bălaurul; așa o luptă avem noi cu bălaurul semit, care are mii și mii de capete. Dar să nu desnădăjduim, ci „sursum corda“.

Convoiul impunător, apoi, s'a împrăștiat în liniște.

In ziua de 5 și 6 Maiu a. c. nu s'a întâmplat nimic remarcabil.

In seara de 6 Maiu a. c., jandarmeria l-a ridicat dintre noi pe dl I. Dumitrescu. L-a voit și pe dl C. Dănilă și și pe mine, însă noi ne-am opus. După aceea a urmat o noapte de groază. Jandarmeria toată noaptea ne-a molestat, pentru a ne aresta.

In ziua de 7 Maiu a. c. după Sfânta Liturgie celebrată de mine, ne-am trezit că biserica greco-catolică din Borșa III, Repedea este asediată de jandarmi și înconjurată din toate părțile. In decursul Sfintei Liturgii i-am luat jurământul studentului C. Dănilă, că va fi vecinic, bun Român și luptător până la moarte pentru cauza creștinească română. In biserică jandarmeria din nou ne-a molestat, pentru a ne aresta, la care act poporul s'a opus.

Poporul m'a rugat să fac funcțiuni sacre în trei zile și trei nopți, printr-o adresă către mine, ce s'a și întâmplat.

In ziua de 7 Maiu a. c. s'a început tratative între autorități și între noi. Noi am cerut momentana eliberare a preotului ortodox Ion Dumitrescu, la ce eram îndatorați conform jurământului de sânge pe care-l depusărăm toți trei anterior. După eliberare și el a luat parte între noi fără să facă vre-o funcție sacră, ce nu permit așezămintele canonice ale bisericii catolice.

In ziua de 7 Maiu a. c. am avut tratative între autorități și între noi.

In ziua de 8 Maiu a. c. am avut o mulțime de țărani în număr de peste 8000.

In ziua de 9 Maiu autoritățile din nou au luat contact cu noi și ne-am înțeles în ce privește punctele împăciuitoare între autorități și noi. A sosit și armata la fața locului.

In ziua de 10 Maiu ni s'au luat declarații de către dl prim-procuror Chindriș din Sighetul Marmației, apoi s'a făcut Te-Deum de preoții ortodoxi în tinda bisericii greco-catolice. După Te-Deum eu am rostit o rugăciune și o cuvântare scurtă. Apoi s'a început serbarea. Tot în aceia zi am plecat la Dorna Vatra cu dl C. Dănilă, soția mea, dl Dionisie Petrovici, dl casier dela gara Borșa Ion Frani.

In zilele aceste populația română adunată în jurul bisericii grecocatolice din Borșa III Repedea — Șesul Poenii, varia dela 5000 oameni la 10.000 și dacă convoiul pornit depe Valea Izei nu se reținea locului de jandarmerie și armată, ar fi fost o mulțime imensă de peste 20.000—25.000 de oameni. Clopotele sunau zi și noapte, buciumii răsunau pe munți și văi zi și noapte, poporul român se aduna în clipele aceste istorice spre bisericuța noastră greco-catolică din Borșa III, Repedea, Șesul Poenii pentru a se elibera din jugul evreesc.

Violențe nu s'a înregistrat nicăiri, ci a preadomnit situația, cea mai mare liniște. Țăranii zic că dela

popa Lupu alungătorul Tătrilor, până la popa Dumitrescu și Berinde, luptătorii pentru drepturile creștine, n'a văzut Borșa, așa zile mari și de însemnătate istorică, precum aceste trei zile. Am dat cult Sfintei Taine Echaristice, pentru ajutorul lui Dumnezeu, care ne-a înfrățit pe noi.

Aceste sunt evenimentele istorice ale zilelor din Borșa III Repedea, Șesul Poenii.

Jidanii au numit mișcarea noastră, revoluție, deși a fost o adunare pacinică. Rog comunicarea acestor șire, pentru a desminți știrile tendențioase cu nucleu francmasonic-iudaic-comunist.

Primiți Vă rog deosebitele mele considerațiuni.

ANDREI BERINDE
preot greco-catolic
— Borșa, Maramureș. —

Din parte-ne felicităm din suflet pe dnii preoți ai Borșei, de ambele confesiuni românești, că înțeleg importanța zilelor ce trăim, înfrăținu-se ca adevărați Români, fără deosebire de confesiune. Așa înțelegem noi L. A. N. C., să facă, toți preoții noștri, în orice ocaziuni.

L. A. N. C., în Maramureș se va întări formidabil și va avea sorți de isbândă. Incepeți organizarea și reorganizarea ei pe comune și județ; sunteți cei mai vizați și țara va lua pildă, vă va urma și va contribui la desrobirea voastră, frați Maramureșeni.

Voci din presă

Debutul d-lui Cuza în Cameră

Camera, a cunoscut Joi, prin intrarea d-lui prof. A. C. Cuza, o ședință de mare curiozitate, foarte firească dealtfel, întrucât, pentru majoritatea deputaților, șeful „Ligii creștine“ era, până acum, un necunoscut.

Singur guvernul și-a dat seama de situație și a dovedit o abilitate cusută cu..... ață albă, încredințând președinția d-lui profesor Andrei, care s'a dovedit, e drept, nespus de abil.

incidentelor dela Tg. Frumos, i-a făcut o intrare, căreia chestiunea incidentelor dela Tg. Frumos, și-a servit de admirabilă temă.

Poate mai temperat ca altă dată, mai puțin vehement și fără a risipi prea mulți „termeni neparlamentari“, profesorul ieșan a fost în schimb tot atât de spiritual și tot atât de prompt în replică.

Tărâtă de orator, de foarte multe ori, incinta a uitat că este guvernamentală, aplaudând frenetic sau făcând haz când era vorba de „Jidani“. Și, dacă n'ar fi fost privirile disperate și amenințătoare ale d-lor Vaida și Madgearu, desigur că naivitatea parlamentarilor noștri ar fi făcut multe pozne și d. Rang n'ar fi fost izolat în atitudinea sa, reminiscență a unui trecut nu prea îndepărtat.

Termenii comunicării d-lui profesor A. C. Cuza, împotriva cărora au protestat d-nii Fagure, profesor Mironescu și Jumanca, au fost cu o machiavelică eleganță dezaprobată de d. Petre Andrei, după care Camera a trecut la ordinea de zi“.

»D. Cuza și chestia Carol

In chestia principelui Carol d. deputat Cuza ne-a făcut următoarele declarațiuni:

Țin să desmint cu toată indignarea calomnia presei că eu aș fi avut la Roman, în alegeri, sprijinul liberalilor și că mi-ași fi dobândit acest sprijin în schimbul unei scrisori insultătoare contra Prințului Carol. Adevărul este:

Liberalii m'au combătut în alegeri cum dovedește manifestul lor și numărul mare de voturi anulate, și de abțineri.

In ce privește infamia c'ași fi scris o scrisoare insultătoare la adresa Prințului Carol, ea se desminte prin constanta mea atitudine conformă cu principiile organizației, pe care o reprezint, de a nu fi atins niciodată problema — pe care o recunosc de mare gravitate — a Prințului Carol. Când voiu socoti că este necesar să mă pronunț, mă voiu pronunța.

*

In ce privește atitudinea mea în Parlament, ea este iarăși determinată de doctrina noastră.

L. A. N. C. stă mai presus de partide și a refuzat constant de a se amesteca în politica partidelor. Pe noi ne interesează marile probleme naționale comune și generale la rezolvirea cărora înțelegem să ne punem munca noastră cinstită împreună cu toți buni Români. Așa am făcut în trecut, așa facem constant și în viitor“.

(„Cuvântul“, din 11. V. 1930.)

De ce nu sprijiniți cooperația?

In ziarul „Universul“ No. 87 din 16 Aprilie a. c., sub „Ameliorarea rasei animale“, s'a scris despre obținerea unui fond din împrumutul de stabilizare pentru cumpărare de vite de rassă, care să fie distribuite la țară.

In acest articol s'a arătat că o comisiune însărcinată de Ministerul Agriculturii și Domeniilor a cumpărat și va mai cumpăra tauri de rassă, pentru reproducție, din Tirol.

In acelaș ziar din 13 Aprilie a. c. s'a scris deasemenea despre îmbunătățirea rassei vitelor, obținute de cooperativa de producție și consum „*Bologana*“ în comuna *Bologa* și împrejurimi, din județul Cluj.

La marele târg de vite din Huedin din ziua de 15 Aprilie a. c., mulți dintre societarii acestei cooperative au vândut tineri taurași de rassă „Siementhal“ și „Pintzgau“, importatorilor de vite de rassă, din Austria, cu prețuri variind între 12—16.000 Lei bucata.

Este oare în interesul economiei noastre naționale ca vitele noastre de rassă pentru reproducție să fie exportate pe prețuri mici în Austria și noi să importăm aceeaș rassă de vite, pe prețuri poate înzecite, din Tirol?

N'ar fi oare mai bine ca Ministerul Agriculturii și Domeniilor să se adreseze mai întâiu producătorilor noștri, sprijinind astfel începuturile cooperației și în această direcție?

Ce rost mai au atunci eforturile ce se fac de cooperative în felul „*Bologanei*“?

Dacă pitorescul Tirolului a atras întotdeauna vizitatori, comisia alcătuită ar fi putut vedea și în România lucruri frumoase, cu o singură deosebire, că diurna ar fi încasat-o în lei și totodată ar fi încurajat și un frumos început al cooperației române.

Este oare un sistem, ca produsele minerale și animale, obținute de cooperativa „*Bologna*“ să fie boicotate pentru a o lăsa pradă speculei diverșilor samsari?

Oficiul Național al Cooperației Române nu poate interveni de loc în astfel de cazuri?

O. — Cluj.

Instrăinarea Orașelor

După războiu o problemă foarte serioasă s'a impus atențiunii publicului românesc: problema orașelor din punct de vedere național românesc. Problema acută și îngrijorătoare, datorită, în provinciile noui alipite, unor stăpâniri vitrege ce aveau interese să o mențină și accentueze în dauna elementului românesc, și unei suprapuneri în cursul războiului a unor elemente flotante formate din Jidanii profitori ai stărilor tulburi. La aceștia, după liniștirea mișcărilor pe front, s'au început alte mișcări demografice, în cari samsarii și necăpătuiții Jidani făceau unda cea mai mare, în căutarea „noului pământ al făgăduinții". Natural, ca zestre, noile provincii au adus și acești paraziți, și cu ei împreună în orașe și populație creștină de naționalitate străină: în Transilvania Unguri, Săcui și Sași; în Bucovina, Ruteni și Germani; în Basarabia, Ruși, Germani și Bulgari.

Acum câtiva ani când a apărut cartea „*Protocoalele înțelepților Sionului*", dacă aruncai o privire asupra hărții populației orașelor, dată în această carte, vedeai și ca Român, simțeai gravitatea problemei, căci o teamă legitimă te cuprindea, o grijă înfrigurată pornită nu numai din adâncimile tăinuite ale sufletului, ale conștiinței de neam și solidarității instinctuale de rasă, ci și din elaborările cele mai calme și mai obiective ale judecății. Intregul eu individual moral, precum și toate coardele sufletești, ce vibrează la auzul cuvintelor „Român", „Neam", „Națiune", „Patrie", se cutremurau și se tulburau, căci în față i se prezenta cu litere de foc, ca țișnind din haosul mondial postbelic, întrebarea: *care este și va fi soartea orașelor din România Intregită?*

Astăzi situația nu s'a ameliorat, dar pare a se întrevede o soluție ce au înțeles guvernanții noștri să-i dea.

In orașele noastre cele mai multe, populația nu este *română* de naștere și origine etnică, („Români" de cei improvizați și mai adesea făuriți prin o hârțoagă terfelită ieșită din niște mâni venale îndemnate de o judecată coruptă, a căror răsplată au fost câteva sutare boțite sau chiar mii de lei, trasmise furiș pela spate, vei găsi destuli). In toate orașele, însă, misună o populație suspectă cu înfățișare străină, de corbi dornici de pradă, vorbind o limbă stâlcită, cu accente sgâltâite de jargon, ce supără urechile. Dacă printre această populație se găsesc și creștini, apoi marea ei majoritate sunt samsari jidani recunoscuți după înfățișarea lor bărboasă, perciunată și murdară sau prin pistrui și măsurile proeminente ca botul de tapir și coroiste, lăsate de D-zeu ca stigmate distincte a bicisniciei lor. Sunt foarte multe orașe în cari străinii (și în special Jidanii) sunt două treimi din totalul locuitorilor și chiar mai mulți; cum este Chișinăul, Sighetul. Oradea, Cluj și chiar Bucureștii în cari Jidanii sunt de 70%—80% și chiar 90%. După 11 ani dela unire ar fi foarte interesantă, și chiar se impune o statistică riguroasă și reală, ceeace oficialitățile noastre n'au fost capabile să facă dela unire încoace.

Din nenorocire guvernele perândate la cârma țării nu au putut și nu au vrut să înțeleagă această înstrăinare a orașelor. (Pentru convingere de această înstrăinare, citiți numai firmele și reclamele făcute în limbi străine și chiar în idiș). Orbite de patima intereselor de partid n'au urmărit decât mirajul unei popularități superficiale, și căpătuiala indivizilor politici „pentru a asigura temeliile existenței partidului", șubrede cași concepțiile și mijloacele pe cari se sprijină. Celor ce au dat și dau alarma li s'a răspuns prin forța brutală a poliției, șarjele, baionetele și paturile de puști ale armatei și jandarmeriei, apoi prin amenințări, închisori, procese, precum și suprimarea anticonstituțională a publicațiunilor de acest soiu, când numai puteau.

Prin aceste măsuri nu s'a înlăturat criza aceasta de Românism la orașe; aspectul străin n'a fost schimbat, din contră li s'a asigurat străinilor posibilitatea de a-și desfășura activitatea subsersivă în dauna intereselor românești. Așa încât nu e de mirare că prin recentele alegeri comunale problema a ajuns de o gravitate excepțională, datorită unei legi nesăbuite și unui politicianism deșănțat și pe care vom vedea îndată cum au înțeles partidele politice să o soluționeze.

Mai întâiu să vedem și alți factori care au contribuit la înstrăinarea orașelor, datorită venalității guvernelor și anume: invazia postbelică, continuă, a Jidanilor, care nu numai că n'a fost stăvilită, ci chiar promovată prin tolerarea conștiințelor de căpătuială și rea credință, în lungul liniilor de frontieră. Această invazie s'a făcut mai ales prin părțile E. și NE. ale țării, prin Basarabia, Bucovina, Moldova și Maramureșul. Orașele din aceste regiuni pe lângă populația stabilă străină, mai au și o numeroasă populație flotantă, a cărei proporție se urcă dela o treime la jumătate. Dar să lăsăm să vorbească datele statistice oficiale ale „*Dicționarului statistic al Basarabiei*" din 1923, așa: *Chișinăul* la o populație fixă de 133.000, are o populație flotantă de 66.500; *Soroca* la o pop. fixă de 27.800, are o pop. flotantă de 13.500; *Ismail* la o pop. fixă de 37.000, are o populație flotantă de 14.800; *Vâlcov* la o pop. fixă de 6.176, are o pop. flotantă de 5000; această populație „nu e compusă din Români transilvaneni, *ci numai Evrei* rusificați, Ucrainieni și Ruși din regiunile îndepărtate ale Rusiei sovietice [1]), ale Poloniei și Galiției, populație ce dă mare parte din „escrocii internaționali, comuniști, anarhiști și criminali" [2]).

Bilanțul după 7 ani dela acea dată (11 dela unire), este și mai tragic, căci prin invazia continuă a Jidanilor indezirabili s'au înmulțit gurile flămânde, brațele cari reclamă de lucru și mai ales speculanții cari exploatează munca altora, munca masselor.

Iar brațele de muncă indigene, Românii, îi exportăm pentru a-și căuta bucătura de pâne, în timp ce din produsele muncii românești hrănim o droaie de Jidani, paraziți.

Prin sistemele de toleranță și chiar sprijinuire a străinilor din partea guvernanților, prin autoritățile lor locale, chiar cu încălcarea drepturilor de prioritate a Românilor și cu nesocotirea intereselor naționale, a dus la tendința de afirmare și chiar de a abține supremația elementului minoritar. Pentru o mai sigură reușită s'au coalizat minoritățile între ele. Partidele politice românești în loc de a se uni și ele, au încheiat pacte rușinoase și trădătoare, a intereselor neamului, cu minoritarii și mai ales cu Jidanii. Aceștia tratau cu îndrăzneală și mândrie pe politicianii cari fără demnitate se pretau la astfel de „oferte" și „carteluri electorale". Dar obrazul de politician e gros, nu creapă de rușine, se pretează la orice.

[1]) „Universul" din 17 Martie 1930.
[2]) „Universul" cu aceeaș dată.

Gândiți-vă la câte concesiuni și promisiuni li s'au acordat Jidanilor, Ungurilor și Rușilor, la recentele alegeri comunale; cum se luau partidele politice la întrecare în a câștiga inima Jidanilor, a comuniștilor și socialiștilor, numai să nu facă vre-o concesiune partidului adversar.

La *Iași* încheie cartel cu Jidanii liberalii; cartel despre care oficiosul lor „Viitorul" zice: *„nădăjduim că prin alegerea PRIETENILOR noștri evrei se va face un pas înainte pe tărâmul INFRĂȚIRII atât de necesare în orașul care a fost mult timp bântuit de agitații cuziste"* [3]).

La *Cluj* cartelul cu Jidanii și Ungurii l-au încheiat național-țărăniști și l-au trâmbițat ca pe un panoceu salvator al crizei de Românism la orașe.

Aceste sunt orașe culturale, centre universitare, focare naționale, capitale de provincii, sedii a comitetelor regionale a partidelor politice și reședințe ale inconștienței politice naționale mai mult ca orice.

La *Chișinău* guvernul pe lista s'a ales 11 Jidani, iar 13 au fost aleși pe lista jidovească, așa că în total sunt *24 Jidani* și *12 Români*. La *Oradea* au fost aleși *24 Jidani și Unguri, iar Români 8*, dintre jidani și unguri 9 sunt comuniști. La *Sighet* sunt *16 Jidani, 8 Unguri* și *8 Români*. La fel în aproape toate orașele în noile consilii comunale intră o mulțime de străini și mai ales Jidani.

Gândește-te *Române!* pentru ce s'a deslănțuit atâta ură, a curs ploaia de invective și venin, au făcut spume la gură politicianii lăudând ortacii jidani, în loc să fi dat mâna frățește pe deasupra cadrelor și patimilor politice pentru a asigura predominanța elementului românesc. *Cum vor fi reprezentate și sprijinite de aceste consilii comunale jidano-maghiaro-ruse, interesele naționale românești?* Iată câteva dovezi: In procesele verbale ale Camerei de comerț din *Chișinău*, jidanul Grobdruck E., a cerut să se intervină pe lângă autorități *„ca să fie interzise cântecele naționale românești, care jicnesc populația"* [4]), desigur jidovească; Jidanul Rosenblatt S. a cerut acestei Camere *„să se opună la înființarea unei noi facultăți la Chișinău și desființarea actualei facultăți de teologie a cărei studenți îi califică de bandiți"* [4]). La intervenția lor nici nu s'au dat milioanele promise pentru biblioteca teologiei; Jidanul Allen Ghendrich a cerut *„să se înceapă lupta în contra generalului Dragu, comandantul Corpului III de armată"*, fiindcă e Român integru și vede pericolul jidovesc și „a propus să se recurgă la violențe" [4]). Desigur că instituțiunile românești vor fi împiedecate de către aceste consilii de a lucra, li se vor face mizerii, vor fi puse după ușă, vor fi *subordonate intereselor și instituțiilor străine și dușmane nouă*. Căci dacă Jidanul Zipștein, senator basarabean guvernamental, a promis *„desființarea siguranței și jandarmeriei și libertatea deplină a organizațiilor revoluționare muncitorești"* [5]), desigur Jidanii din consiliile comunale le vor da ajutoare oficiale și le vor ocroti. Din fericire mai există o conștiență națională, căci declarațiile lui Zipștein au produs indignarea țăranilor basarabeni.

Observați, gândiți și judecați pe ce mâni încape gospodăria orașelor. E opera francmasoneriei jidovești disolvante, care lucră prin mâna nefastă și mentalitatea inconștientă a politicianilor desmățați. Astăzi ridică Jidanii capul obraznic și pretind supremație asupra orașelor, mâine în baza concesiunilor făcute astăzi, vor cere supremație asupra regiunilor și provinciilor.

Române! nu uita că în România vreau Jidanii să înființeze Noua Palestină europeană! Și dacă politicianii înțeleg astfel să rezolve problema jidovească și înstrăinarea orașelor, să le fie de cap! TU VEGHEAZĂ, CĂCI ZIUA RĂFUIELII SE APROPIE ATÂT CU INA-INCONȘTIENȚI! INCONȘTIERȚI!

M. IRLEA
— Cluj. —

[3]) Reprodus de „Patria", 11 Martie 1930.

[4]) „Universul" citat.

[5]) „Universul", 13 Martie a. c.

Buletinul Anti-Judeo Masonic No. 5.

Apărut la 1 Maiu 1930:

Christos a Inviat! e titlul primului articol — în care ni se povestește cum Jidanii din Rusia —, cu ocazia unei mari adunări poporale, aranjată pentru a batjocuri Biserica și învățătura creștină, au adus o icoană a Mântuitorului Christos. — Un copil a fost pus să scoată ochii icoanei, apoi s'o murdărească. — Un muncitor din mulțime chemat la tribună să facă acelaș lucru cu icoana; a strigat din toată puterea:

„Tovarăși, Christos a înviat"!

Acest strigăt a cutremurat întreaga adunare, și i-a trezit conștiința creștinească!

„Bravo Domnilor" e titlul articolului următor semnat de cunoscutul luptător dl Dr. *Vasile Trifu*, în care ne arată, că autorii atacului rușinos, contra invalizilor, orfanilor și văduvelor de războí și apoi contra studenților creștini, sunt tot acei ticăloși care în decursul războiului, batjocoreau, pălmuiau și jefuiau pe cei neputincioși, femei și bătrâni rămași la vetre, aruncau din spitale pe cei „nenostimi" și-i trimeteau la front; iar după războí condamnau pe foștii prisonieri români — *„și achitau cu zâmbete amicale, pe toți trădătorii jidani și masoni"*.

Păcat că dl Dr. *Trifu* nu ilustrează cu nume de persoane cele povestite. Credem că aceste nume nu-i lipsesc. Știm că adevărul ustură, dar tocmai pentru aceia trebue spus cu tărie, pentru ca cei de omenie, să se ferească de ticăloși și de păcătoși.

Francmasoneria în Țara Românească, după războí, de dl *Prof. Dr. N. Paulescu*, este al treilea articol, care ne înșirue cu date precise desvoltarea acestei organizații jidovești pe pământul scumpei noastre țări. Păcat că nu ni se spune numele venerabililor dela lojile *„Aurora"* și *„Traian"* din Brașov, *„Dacia Felix"* și *„Infrățirea Neamului"* din Cluj; *„Pax"* din Timișoara și *„Tziculia"* din St. George.

In articolul *11 Aprilie 1930* dl *Ion Romanațeanu* ne povestește, că autorii actului mișelesc contra invalizilor, orfanilor și văduvelor din războiu; dnii Dr. *Vaida-Voevod*, ministru de interne, Dr. *Voicu Nițescu* și *Col. Călătorescu* din jandarmerie *sunt toți francmasoni*, deci unelte supuse ale jidanilor.

E mare păcat, că autorul acestui articol, nu ne comunică numele foștilor și actualilor miniștri care

au luat parte la inaugurarea lojei masonice zisă *„națională“* din str. Câmpineanu No. 51, săvârșită în ziua de tristă amintire *11 Aprilie 1930.*

Dle Romanațeanu, pentru ce ești atât de egoist și păstrezi numai pentru dta numele participanților la inaugurarea lojei zise *„naționa-lă“?*

Din articolul: *Sub Semnul Triunghiului“* (anexele Francmasoneriei) aflăm că următoarele societăți sunt creațiuni sociale prin care francmasoneria lucrează împotriva neamului, a țării și a credinței noastre:

A. C. T. (Asociația Creștină a Tinerilor).

A. C. F. (Asociația Creștină a Femeilor sau „Triunghiul Albastru“).

F. A. S. C. R. (Federația Asociațiilor Studențești Creștine din România).

O. D. A. S. (Opera de Ajutorare studențească). *„Cercetășia“*. *„Liga Drepturilor Omului“* *„Rotary Club“*, *„Asociațiunea Română pentru uniunea Pan-Europeană“*, *„Societățile Teosofice“*.

C. F. S. R. (Cooperarea forțelor Sociale din România).

A. P. R. (Asociația Publiciștilor din România). *„Soc. de Radiofuziune“*.

Lojile *„B'nai B'rith“* au creat următoarele societăți:

„Uniunea Evreilor Români“, *Universitatea populară U. E. R.“*

„Universitățile Libere“.

Afară de aceste asociațiuni înființate de francmasoni — cu scopurile lor de distrugere socială, economică și politică — Jidanii si-au trimes uneltele lor ticăloase și ascunse sub numele de masoni, în asociațiunile pur românești cum sunt:

Liga Culturală, de sub presidenția dlui *N. Iorga* profesor universitar și în *Cultul Patriei* de sub presidenția dlui *Marin Ștefănescu*, tot profesor universitar.

In articolul următor cu titlul *„Afară cu banda de Francmasoni din „Cultul Patriei“* dl *Daniel Cristescu*, îndurerat de cele ce se petrec în sânul acestei societăți patriotice ne povestește următoarele:

„Cultul Patriei“ a aranjat la Ateneu o mare întrunire publică pentru a protesta contra comuniștilor, fără să se spună un cuvânt **despre Jidani, cari sunt autorii morali și materiali ai comunismului.** Președintelui Uniunii Studenților Creștini, numai condiționat i s'a dat cuvântul: *„să nu pomenească nimic despre evrei“;* iar dlui *Andrei Ionescu,* președintele centrului studențesc București, nu i s'a dat cuvântul. Autorul constată, că de astădată uneltele jidanilor, francmasonii pătrunși în *„Cultul Patriei“* anume: *M. Negru,* Dr. *Parhon,* Comandorul *Păiș, Fundățeanu, Armand Iliescu, Vasile Militaru* Cmdr. *Negulescu, Vasilescu-Valjan, Castrișanu* și ceilalți, au biruit simțămintele curate ale președintelui, dl *Marin Stefănescu,* oprind demascarea originei comunismului — și a susținătorilor acestei mișcări anarhice.

Dl *Cristescu* somează energic și cu tot dreptul, pe dl *Marin Ștefănescu* să curețe asociația patriotică ce presidează „Cultul Patriei“ de francmasonii numiți. (Ne asociem și noi acestei Somații N. A.).

PREȘIDENȚIA ȘI FRANCMASONERIA

Secretarul general al Preșidenției Consiliului de Miniștri e francmason, și în aceiaș Loje cu comunistul Costa-Foru, așa este intitulat articolul semnat de *Cr. Boldur.*

Și anume dl *Mihail Vlahide* secretarul general al Preșidenției Consiliului de Miniștri, deci mâna dreaptă a dlui Dr. *Iuliu Maniu,* prim-ministru, este membru al Lojei No. 3 aparținând „Marelui *Orient“* alăturea de 34 Jidani, de comunistul *Costa-Foru* și de unul necunoscut.

Să ne mai mirăm de ce Jidanii cunosc toate secretele de stat, de ce Jidanii au așa de mare trecere la Ministere, și de ce întâlnim la Preșidenție funcționari jidani...?

Notele dlui Dr. V. Trifu Docent universitar și *Informațiunile* Biroului de Cercetări sunt tot atâtea comori de știri prețioase.

Cronicar.

Asociația Cultul Patriei ia poziție de luptă contra Francmasoneriei.

Reproducem mai jos moțiunea rostită în adunarea ținută la Cluj în ziua de 11 Maiu 1930, în localul Teatrului național:

„La marea Adunare Națională a asociației „Cultul Patriei“, care a avut loc la Teatrul Național din Cluj, Duminecă 11 Mai 1930 orele 11 și 30 dim., s'au constatat și s'au hotărît următoarele.

Asociația „Cultul Patriei“ și-a luat ființă din conștiința că poporul român are o înaltă misiune printre celelalte popoare, afirmându-și personalitatea printre celelalte neamuri, apărând civilizația împotriva barbariei la porțile orientului.

Astfel asociația „Cultul Patriei“ și-a propus să desvolte această conștiință în fiecare din fiii României, ridicând sentimentul patriotic până la înălțimea cultului.

Iar noi, membrii acestei mari Adunări Naționale împărtășim aceste principii. Și, cunoscând primejdiile ce ne amenință neamul din afară, precum și văzând curentele disolvante din lăuntru, cerem:

1. Unirea sufletească a tuturor bunilor români, și unirea sacră a acelora dintre ei cari au un cuvânt hotărîtor în viața obștească. Să se strângă în jurul tronului și al așezămintelor constituționale, pentru ca să apere patria, să desăvârșiască idealul nostru național, să pună capăt cu o zi mai de vreme mizeriei materiale și morale în care se zbate țara.

2. Oricare ar fi guvernul, să se introducă neîntârziat un regim de înaltă și constantă guvernare patriotică, de dreptate, de cinste, de demnitate națională, de morală, vigilență la hotare și în lăuntru, fără să se uite, nici o clipă soarta fraților români rămași în afară de hotare. Să răspândim cultura la toți românii, în conformitate cu progresul, dar și sprijiniți de tradiție.

3 Să ne făurim o puternică armată română națională, care să ne apere în mersul către împlinirea civilizatoare a idealului nostru național. Să fie deci armata noastră grabnic înzestrată, material și moral, și să se elimine din rândurile combatanților elementele streine cari nu prezintă garanție de credință față de statul național român.

Și aceleași considerațiuni trebue să primeze în întreaga administrație.

4. România fiind o țară întemeiată pe libertate în cadrele ordinei de stat național, să se înlăture toate organizațiile cari vin în contradicție cu idea de stat național român. Să se suprime curentele fățișe sau oculte cari duc la destrămarea patriei, cum sunt iredentis-

mul, bolşevismul, demagogia, MASONERIA şi regionalismul, incomtibile cu jurământul faţă de Rege şi Constituţia ţării. Se repudiază orice pact cu asemenea curente sau organizaţii.

5. Să se stăvilească infiltrarea continuă a streinilor şi a trădătorilor, în economia şi conducerea naţională. Să se revizuiască situaţia imigraţilor, luându-se măsurile necesare dictate de siguranţa statului.

6. Să se romanizeze, colonizându-se, oraşele şi satele năpădite de streini, imobilizându-se loturile de împroprietărire. Iar opera de expropriere să se desăvârşească.

7. Să se asaneze viaţa economică a ţării printr'un echilibru naţional sănătos între agricultură industrie şi comerţ. Să se înlăture intermediarii prin întărirea acţiunii cooperatiste.

8. Să se asaneze finanţele prin severe economii, limitarea legală a dobânzilor, revizuirea şi impunerea tuturor averilor câştigate după răsboiu. Să se facă o grabnică politică de stat pentru a se pune capăt mizeriei din regiunile în suferinţă, cum sunt Maramureşul şi ţara Moţilor.

10. Să fie stigmatizaţi aceia cari nu şi-au făcut datoria către Patrie şi Naţiunea Română. Să li se acorde un trai omenesc invalizilor, orfanilor şi văduvelor de răsboiu, efectându-li-se lor în plus şi echivalentul pensiilor acordate pe nedrept funcţionarilor streini cari au refuzat jurământul faţă de statul român. Să li se dea invalizilor, orfanilor şi văduvelor de răsboiu, toate satisfacţiile pentru nedreptăţile vechi şi pentru jicnirile înjosirile la cari au fost supuşi de curând în ziua de doliu din 11 Aprilie 1930. Să se restabilească valorile pentru consolidarea şi propăşirea patriei noastre române.

11 Să se facă educaţia poporului în sensul de a nu se mai necinsti cu atâta uşurinţă şi puţină cei înclinaţi idealului, şi de a nu se proslăvi speculatorii de ideal. Să dobândim deprinderea chibzuinţii mature în judecată.

12. Şi, în sfârşit, necontenit, mai ales în clipele istorice actuale să ne fie marea noastră grije aceea de a întări unirea. Să nu mai fie regăţean şi ardelean, ci să fim noi toţi românii una!"

Este evidentă asemănarea celor cuprinse în moţiune, cu programa de guvernare a L. A. N. C., ceeace denotă încăodată temeinicia solidă a doctrinei L. A. N. C.

Prigonirea bisericii creştine în Rusia

Nu poţi deschide un ziar sau o revistă, fără să nu afli ceva ştiri de peste Nistru. S'a scris şi se scrie încontinuu, despre teroarea ce o exercită bolşevicii, asupra bisericii creştine din Rusia, asupra slujitorilor ei şi asupra tuturor celor ce au îndrăzneala de a se numi măcar creştini.

Intr'adevăr, înainte de Crăciunul anului 1929, a izbucnit cu o furie bestială atacul contra lui Dumnezeu şi a bisericii Sale. Şi era foarte uşor să se declare răsboiu lui Dumnezeu, căci totul era pregătit de mai înainte. In *„A.B.C.-ul Comunismului"*, alcătuit de Buharin şi Preabrajenski stă scris: *Religia şi comunismul sunt incompatibile tot aşa de mult în teorie ca şi în practică"*, iar pentru ca să pună în practică acest principiu al incompatibilităţii religiei creştine şi a comunismului, au înfiinţat un ziar oficial , pe care l-au intitulat : *„FĂRĂ DUMNEZEU"*.

Prin acest ziar, s'a deschis lupta. La început calomniile au fost preferite. *Lunacerski*, Comisar al instrucţiunii publice în unul din primele numere ale acestui ziar — cam prin 1924 — a spus într'un *manifest: „Am terminat cu regii pământului; să ne ocupăm acum cu regii cerului. Eu doresc din tot sufletul ziarului „Fără Dumnezeu" succes deplin, în lupta contra imaginei desgustătoare a lui Dumnezeu care a cauzat un rău aşa de diabolic întregii umanităţi în lungul istoriei sale"*.

Totul se deslănţue cu o furie grozavă distrugând tot ce este nobil, tot ce este dumnezeesc la poporul pravoslavnic rus. Au închis bisericile, iar gloanţele nu sunt cruţate pentru toţi cei cari îndrăznesc să înalţe o rugăciune către Atotputernicul Dumnezeu sau să-şi facă semnul Sfintei Cruci. Mai mult, bisericile sboară în aer — cazul Mănăstirei Simonow, un monument de cultură vechiu şi preţios — iar credincioşii, preoţii, episcopii şi mitropoliţii ce mărturisesc credinţă în Dumnezeu, sunt închişi.

Dintr'o revistă reţin următoarele: *„In vremea din urmă au fost omorâţi 11 episcopi, 1500 preoţi, 7000 călugări şi călugăriţe, 120 ofiţeri, 270 soldaţi marinari şi peste 12.000 de ţărani cari şi-au mărturisit pe faţă credinţa în Dumnezeu"*.

Au reînviat timpurile de barbarie dela începutul erei creştine, când împăraţii păgâni, martori la cuceririle ce făcea noua religie, au început persecuţiile acelea grozave, în care au căzut jertfă pentru triumful cuvântului lui Dumnezeu, o mulţime de fiinţe.

In faţa acestor acte de barbarie şi vandalism, reînviate azi în secolul luminei în Rusia, ţările înconjurătoare au ridicat glasul lor de protest, făcând rugăciuni speciale, pentru noii mucenici şi cerând, în acelaş timp, conducătorilor bolşevicilor să înceteze. S'a început şi la noi o propagandă anti-comunistă de demonstraţii publice contra acelor ce calcă în picioare drepturile credincioşilor de a se închina lui Dumnezeu, distrugând fără milă şi cruţare biserica soră.

Dar cu toate aceste proteste ridicate din toate părţile, conducătorii Sovietelor, nu se abat dela cărarea ce şi-au croit, ci merg înainte. Nimeni nu-i poate opri. Ei continuă opera de distrugere a tot ce este sfânt. Libertatea conştiinţei e nesocotită şi călcată.

De opera aceasta de distrugere nu sunt străini nici Jidanii. Au contribuit şi contribue mereu la acest trist proces. Căci, dacă au ridicat proteste bisericile creştine din toate părţile, cei ce se închină lui Moisi, tac. Ei care totdeauna se dau, prin *„anumita lor presă"*, drept apărători ai *„drepturilor omului"*, ei care atunci când un grup de studenţi creştini fiind provocaţi, au răspuns în mod violent, au ţipat peste graniţe, că se nesocoteste dreptul lor, azi tac. Şi e semnificativă tăcerea lor. Cum să îndrăznească să atace actele de barbarie ale bolşevicilor, când ştiu destul de bine că fraţi de ai lor contribue la ceastă operă de distrugere a tot ce aparţine *goim-ilor?*

Jidanii din Rusia, e clar, ei se bucură de anumite binefaceri din partea conducătorilor. Ei nu sufere la fel cu poporul pravoslavnic. Ei chiar dacă sunt prinşi şi închişi, apoi aceasta numai de formă. Intr'un ziar aflu redat următorul caz destul de grăitor: *„Senatorul american Borah fără aprobarea guvernului a trimis o telegramă lui Litvinov, cerând lămurire privitor la deţinerea alor 14 rabini din Minsk. Şi Litvinov care a înjurat cu furie pe Papa pentru intervenţia sa, a răspun foarte cordial senatorului american, liniştindu-l, că din cei 14 rabini, 11 sunt deja liberi şi nici celorlalţi nu li se va întâmpla nimic"*.

Aşa s'a întâmplat cu Jidanii, pe când cu creştinii?..... Zilnic ucid din ei destul de mulţi. Aceştia nu-l interesează nici pe senatorul Borah şi nici pe Litvinov. Să moară toţi, iar Izraelul să-şi poată întinde stăpânirea !

In astfel de împrejurări, ar fi bine, şi mai mult, a sosit timpul, ca statele înconjurătoare să privească mai serios această operă a bolşevicilor, alimentată de mărinimia „procurorilor umanităţii", şi să încerce a stavili tendinţa lor de expansiune, căci dealtfel nu peste mult timp ne vom trezi, că pe când în Apus, pela diferitele conferinţe pacifiste, în jurul Ligii Naţiunilor, se alcătuesc diferite pacte pentru asigurarea păcii universale, din Răsărit, molima bolşevismului se va întinde şi în apus, cucerind tot mai mult teren, înlăturând religia creştină, distrugând ordinea cea bună ce domneşte, şi întroducând peste tot desordine şi întunerec.

Să nu se uite, că în desordine şi în întunerec, totdeauna s'au sevârşit, şi se vor săvârşi lucruri îngrozitoare . . . .

I. I. BUIU
— Mureş. —

O publicaţie d. mult aşteptată.

Primind la redacţie primul număr al valoroasei reviste, *Tribuna Cooperaţiei Ardelene*, condusă de Dl. *Victor Jinga*, profesor la Academia Comercială din Cluj, ne facem o deosebită plăcere să o salutăm cu bucurie şi încredere, ca pe o armă tăioasă, care va contribui să lumineze lumea românească asupra adevărului: că *isbânda* cooperatistă, scoţând pe intermediari din viaţa economică, loveşte în primul rând în parazitismul Jidovesc. Când zic isbândă cooperatistă, nu înţeleg teoria frumoasă, Domnule coleg Jinga, *CI FAPTE*, care să împuţineze negustorii Jidani înlocuindu-i cu Români, pricepuţi, cumpătaţi şi stăruitori cum sunt *Mărginenii*. Ar trebui ca în numerile viitoare ale Revistei să vă ocupaţi, domnule director, de problema ajutorării *în masă* a românilor Margineni spre a se aşeza ca negustori în regiunile de Nord ale Ardealului, unde cu aptitudinea lor comercială, ar isbuti să scoată pe Jidani din pâine.

Aşteptând dela noua revista îndrumări precise spre fapte şi săvârşiri de fapte, îi dorim voe bună, spor şi noroc.

I. C. C.

Făclia de Paşti

„Tragedia din Costeşti — Samsarii şi bisericile"

Sunt titlurile scrise cu litere groase de tipar, în ediţie specială a ziarului *„Universul"*, apărută în prima zi de Paşti.

Acest răvaş, a fost sortit să ne umple sufletul de durere, tocmai în prima zi de Paşti, — zi de reculegere sufletească — şi de creştinească veselie. In prima pagină, foaia-specială, ne descrie înfiorătoarea tragedie, a celor 104 credincioşi, bărbaţi, femei şi copii, arşi de vii sub dărâmăturile arzânde ale bisericii depe malurile Teleormanului, din *Costeşti-Argeş!*

Intâmplarea semnificativă, face ca tocmai în aceeaş ediţie specială, pe pag. următoare, să fie scrise cu aceleaşi litere groase şi negre titlurile:

„Fraude cu codrii Ciucului", „Samsarii şi bisericile"... „Urgie şi trafic"...

Sub toate aceste titluri, stă scris cu acelaş tipar şi cerneală, apocalipsul imoralităţii noastre politice.

Să confruntăm pentru evidenţă, două pasagii depe o pagină şi alta.

In pag. I-a:

— *„Femei înebunite, strângând copiii la piept, soţi care căutau să-şi apere de flăcările ucigătoare soţia şi copiii şi toate acestea mute, de o muţenie de mormânt, fiindcă fumul ameţitor şi înăbuşitor, luase graiul acelora care se zvârcoleau în spasmuri".*

In pag. II-a:

— *„Inculpatul* (Vornicu) *pretinde că — potrivit sugestiei d-lui Dobrescu — a pretins petiţionarului„ drept preţ al traficului 300 mii lei".*

...*„In Ardeal ca şi în vechiul Regat au rămas prisosuri de terenuri — de muncă sau împădurite, — ce pot fi cedate, după pofta atotputernicilor, pe sprânceană.*

„Cel mai rodnic câmp de pradă!

„Gloata ROSENFELZILOR s'a năpustit într'acolo. A aflat trupuri falnice de codri în Ciuc şi Făgăraş. A trezit pofte celor slabi de îngeri.

„Şi a îndemnat mai ales pe parohii bisericilor sărace de prin împrejurimi să-şi împroprietărească parohiile!"

Răsboiul cel mare a trecut ca o vijelie, desrădăcinând sufletele şi întunecând conştiinţele celor care au supravieţuit infernului ucigător şi au moştenit gloria, celor sacrificaţi pe altarul Patriei.

Zece ani împliniţi, de când gurele de tun au amuţit definitiv, iar cei scăpaţi cu viaţă, s'au reîntors la vetrele lor. O noapte de odihnă în patul comod şi cald; o zi de viaţă liberă şi în siguranţă, şi totul s'a uitat. Vrajba, ura, ambiţia, trufia şi dorul de a parveni, prin orice mijloace, a încolţit în fiecare.

Răsboiul se continuă între fraţi, până şi sub acoperişul bisericii.

In capela dela Costeşti, de zeci de ani, s'au sărbătorit Sf. Paşti!

Aceleaşi coroane au împodobit capela. Aceiaşi credincioşi au sărbătorit cu făcliile în mână, supremul sacrificiu al omului, pentru om!

Puterea divină, a ocrotit pe credincioşi.

Azi aceeaş putere divină, a hotărît ca semnul pierzării prin noi înşine, să fie, dintre credincioşii sfintei capele dela Argeş.

Slavă ţie Doamne! Căci jertfa ţi-ai ales-o dintre cei cu sufletele curate, care nu te-au dat încă uitării.

...Primeşte Doamne sufletele lor, în Impărăţia ta cerească şi ne îndreaptă, nouă celor rămaşi, paşii pe calea adevărului.

Mânia lui D-zeu, nu este destul de mare, pentru nelegiuirile noastre.

—...şi jertfa este întotdeauna: a celor buni şi aleşi!

Azi?!... Vremea samsarilor, a zarafilor, a celor puternici, prin puterea banului; — dar fără suflet, fără conştiinţă, fără frică de D-zeu şi de legi!

Sfidarea tuturor legilor morale, începând cu sfidarea puterii divine, este începutul şi sfârşitul, pierzării noastre.

Flăcările şi fumul capelei dela Argeş s'au topit.

Un moloz de schelete sumbre, marchează, pentru câteva zile, locul, unde, ca în timpurile păgânismului antic, se aduceau jertfele Zeilor ocrotitori!...

Adierile vântului de primăvară, au dus până departe în palate şi bordee, mirosul de smirnă şi tămâie, amestecat cu cel al jertfei omeneşti.

Poate acest semn din urmă, va aduce la realitate pe toţi puternicii zilei.

Fie aceasta cât mai curând, ca să nu mergem... mai târziu la Capela din Costeşti şi să strigăm CERULUI:

„SCULAŢI VOI, SĂ INTRĂM NOI"!

G. FĂCĂOARU
— Iaşi.

Mişcarea cooperatistă.

Din cooperaţia Ardeleană

Mişcarea cooperatistă şi în deosebi cea ardeleană, de care adesea ne-am ocupat, deşi aproape neglijată de instituţiile ei centrale din Bucureşti, încet şi sigur îşi continuă însă, progresul.

Insuficienţa îndrumării şi organizării rezultate din reducerea personalului de inspecţie şi control al Statului, s'a resimţit mult şi pentru ameliorarea consecinţelor, s'a întemeiat *„Tribuna Cooperaţiei Ardelene“* din Cluj, prima revistă din Ardeal, în acest gen, sub conducerea d-lui *dr. Victor Jinga*, profesor la Academia de înalte studii comerciale şi industriale din Cluj.

Unele rezultate frumoase obţinute în Ardeal de cooperaţia română după unire, deci relativ într'un timp scurt, au impus conducătorilor ei centrali o cunoaştere mai de aproape şi astfel în ziua de 12 Maiu a. c. cooperativa de producţie şi consum *„Bologana“* şi banca poplară *„Grădiştea“* din comuna *Bologa*, judeţul *Cluj*, au fost vizitate de dl. Secretar general *Gr. Mladenatz*, director general al Oficiului Naţional al Cooperaţiei Române, însoţit fiind de bătrânul şi cunoscutul cooperator *Gh. Dumitrescu-Bumbeşti*, consilier, *Ol. Enescu*, inspector general, *I. Naum*, director, *Gh. Vlădescu*, inspector, *Ilie Codreanu*, inspector şi *dr. Victor Jinga*, preşedintele Uniunei de control din Cluj.

Inalţii oaspeţi veniţi din vizita şcolii model de contabilitate şi educaţie cooperatistă din *Luduş-Turda*, de sub conducerea inimosului şi zelosului inspector *Gh. Ciurescu*, au rămas şi aici deplin mulţumiţi, aducând laude neobositului cooperator *Ion L. Potra*, harnicilor *Bologani* şi vechiului îndrumător şi animator, dl. inspector *Ilie Codreanu*, promiţând totodată şi un ajutor bănesc pentru terminarea bisericii de granit, zidită de cooperativă.

Cu această ocazie, casa *Vasilescu* din Bucureşti, angajată de Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române a filmat intreprinderile cooperativei *„Bologana“* spre a servi de exemplu în propaganda cooperatistă ce se va face şi cu ajutorul cinematografului şi spre a fi mai bine cunoscută şi în străinătate.

Conducătorii mişcării cooperatiste române s'au convins personal de cele ce noi de mult am adus la cunoştinţa cititorilor noştri, căror astfel le este bine cunoscută opera înfăptuită şi sperăm că acum vor da tot sprijinul cooperativei *„Bologana“* prin intervenirea de a i se deschide un credit suficient, la Banca Centrală Cooperativă şi înlăturarea intermediarului Haralambie Ionescu prin furnizarea directă a pietrii de pavaj, Municipiului Bucureşti.

Odată satisfăcute aceste vechi deziderate şi cu concursul animatorului oficial de altă dată, conducătorii mişcării cooperatiste vor avea ocazia de-a admira şi mai multe lucruri frumoase la viitoarea vizită ce vor face vrednicilor Moţi din Bologa. *COOPERATOR.*

Pentru Ziarul «Unirea» dela Blaj

Motto: „Totuş de dragul adevărului, insistăm: este inexact că guvernul Maniu e, „inţesat de francmasoni“.

„Unirea“ No. 19—10, V, 1930.

In articolul intitulat: *„Un mic răspuns“*, publicat în ziarul „Unirea“ din Blaj, găsesc afirmaţiunea din Motto.

Tot „De dragul adevărului“, ca şi scriitorul articolului numit, mă simt dator să vin cu lămuririle ce urmează pentru a scoate la iveală, cu citate şi date culese din Buletinul *Anti-Judeo-Masonic*, ce apare în Bucureşti I str. Carol No. 9; că şi *„guvernul Maniu e înţesat de francmasoni“*.

La pag. 173 găsim pe „Ministrul de Interne, *Vaida-Voevod“*; pe Ministrul de Justiţie, *Voicu-Niţescu“* că sunt francmasoni.

La pag. 182 „Secretarul General al Presidenţiei Consiliului de Miniştri, *Mihail Vlahide*, e francmason, în aceiaş Loje cu comunistul *Costa-Foru“*.

Deocamdată atâta.

Dacă şi după cele comunicate mai sus, totuş mai *„insistaţi“* dlor dela „Unirea“ asupra afirmaţiunii dvoastră că guvernul Maniu *„nu e înţesat de francmasoni“*, vă vom servi şi alte informaţiuni.

ŞT. PENEŞ.

Institutul de Surdomuţi-Cluj

In Institutul de Surdo-Muţi, al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muţi apţi pentru instruire, dela vârsta de 7—11 ani. Cererile timbrate în regulă, însoţite de actul de naştere, se vor înainta Direcţiunii acelui Institut până la 15 Iunie a. c.

O bună carte de citit.

In numărul trecut al revistei noastre am recomandat cu căldură cartea nou apărută a talentatei scriitoare ardelene d-na Cornelia dr. Şotel, intitulată „LACRIMI ŞI SÂNGE“.

Astăzi revenim, reproducând la acest loc cele câteva şire din fruntea cărţii, din cari va putea vedea oricine sufletul românesc al acestei scriitoare:

„In genunchi, cu inima la Dumnezeu şi cu gândul la întinsul infinit al cimitirului intelectualilor ucişi mişeleşte de jidani şi haimanalele bolşevice, închin această lucrare tuturor acelora, cari luptă contra prăpădului dela Răsărit, ce se întinde ca o ciumă şi peste această scumpă ţară, abia întregită prin râuri de lacrimi şi nesfârşite mări de sânge“.

O nouă laturе a acestei cărţi mai este şi aceea de a ne arăta cum jidanii propagă bolşevismul în mijlocul poporului, îndemnându-i la revolte, la nesupuneri şi la uciderea intelectualilor români, cari luptă cu trup şi suflet pentru binele şi salvarea din ghiarele sărăciei, a acestor fii ai nimănui.

După felul cum a fost comentată în o mare parte a presei ardelene această carte, nu ne îndoim că publicul cititor se va grăbi a o citi şi a sprijini astfel pe scriitorii cu idei naţionale. Cartea se găseşte de vânzare la autoare în Rodna, judeţul Năsăud şi se expediază cu ramburs.

Români!

Dacă voiţi să vă luminaţi asupra primejdiei franc-masonice, citiţi

„Buletinul ANTI-JUDEO-MASONIC“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.